12/12/2021

Απάντηση του Ι.Σ.Κ.Ε. περί «διορισμού 4.000 κληρικών»

/ Επικαιρότητα

«Επειδή παρατηρούμε τις τελευταίες ημέρες έναν ανοίκειο πόλεμο εναντίων των κληρικών λόγω της παραπληροφόρησης και της διαστρεβλώσεως του δικαίου αιτήματός των διαμηνύουμε προς κάθε κατεύθυνση πως δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να εργαλειοποιήσει ένα δίκαιο αίτημα μας προς ίδιον όφελος. Έχουμε αποδείξει ότι από την αρχή της οικονομικής κρίσης στην Πατρίδα μας αναπληρώνουμε το υστέρημα της κοινωνικής πρόνοιας του κράτους σε όλους τους τομείς. Αυτό που ζητάμε είναι σεβασμό και τακτοποίηση του αυτονόητου αιτήματος μας», υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, σε ανακοίνωση του ο **Ιερός Σύνδεσμος Κληρικών Ελλάδος** αναφορικά με την φημολογία διορισμού 4000 κληρικών.

Παράλληλα, στην ανακοίνωση του ο Ι.Σ.Κ.Ε. επισημαίνει ότι «η αιτία που προήλθε η φημολογία περί δήθεν διορισμού 4000 Κληρικών οφείλεται στο ότι δεν έχει επικαιροποιηθεί από το 1945 ο αριθμός οργανικών θέσεων τις οποίες μισθοδοτεί και ασφαλίζει το κράτος».

Αναλυτικά, η ανακοίνωση του Ι.Σ.Κ.Ε. αναφέρει τα εξής:

Επειδή πολύς λόγος γίνεται εσχάτως σχετικά με το θέμα του λεγόμενου «διορισμού των 4000 κληρικών» ο ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ανακοινώνει τα κάτωθι:

Όπως είναι γνωστό, με τα άρθρα 2 παρ. 2 περίπτωση α του Α.Ν. 536/1945 και άρθρο 5 του Α.Ν. 469/1968 θεσπίστηκε η μισθοδοσία του Κλήρου από τον κρατικό προϋπολογισμό και εξομοιώθηκε μισθολογικά ο κληρικός με τον δημόσιο υπάλληλο.

Με την από 18.9.1952 «Σύμβαση περί εξαγοράς υπό του Δημοσίου κτημάτων της Εκκλησίας προς αποκατάσταση ακτημόνων γεωργικών κτηνοτρόφων» (ΦΕΚ 290Α) αναλήφθηκε η μισθοδοσία των κληρικών από τον κρατικό προϋπολογισμό ως ελάχιστη υποχρέωση του Κράτους έναντι των πολλαπλάσιας αξίας παραχωρήσεων γης, στις οποίες είχε προβεί η Εκκλησία της Ελλάδος κατά τη δεκαετία 1922-1932 (Ν.1072/1917, Ν.2050/1920, Ν.4684/1931). Δηλαδή, επειδή το Κράτος αδυνατούσε να καταβάλει οποιοδήποτε αντίτιμο για τα ακίνητα της Εκκλησίας, ανέλαβε ως στοιχειώδη ανταπόδοση την υποχρέωση της μισθοδοσίας των κληρικών εσαεί.

Αρχικώς, ο νόμος προέβλεπε και τη συμμετοχή της Εκκλησίας στη μισθοδοσία τους με ετήσιο ποσό που αντιστοιχούσε στο 25% εν αρχή και 35% κατόπιν, των ακαθαρίστων εισπράξεων και των εισφορών των ιερών ναών. Η πρόβλεψη αυτή καταργήθηκε με τον Ν.3220/2004 (ΦΕΚ Α 15) κι έκτοτε η μισθοδοσία των κληρικών βαρύνει εξ ολοκλήρου τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ο Ν. 4111/2013, από την έναρξη ισχύος του (25/1/2013), ενέταξε στον τακτικό προϋπολογισμό όλους τους μισθοδοτούμενους κληρικούς. Έκτοτε οι κληρικοί, όπως όλοι οι υπηρετούντες στο Δημόσιο, μισθοδοτούνται από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών, όπως αυτή διαμορφώθηκε από τους μνημονιακούς νόμους.

Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, όπως την ερμήνευσε και η υπ’ αριθμ. 41/2008 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους: «Η Εκκλησία της Ελλάδος, οι Μητροπόλεις, οι Ενορίες και οι Ενοριακοί Ναοί είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου». Ανήκουν δηλαδή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται από τις διατάξεις του Ν.1256/1982 και επανοριοθετείται με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 του Ν.2190/1994.

Το προσωπικό που υπηρετεί στην Εκκλησία και στα εκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου διακρίνεται σε πολιτικό και θρησκευτικό. Το μεν πολιτικό προσωπικό μισθοδοτείται από τα οικεία και κατά τόπους εκκλησιαστικά ΝΠΔΔ, το θρησκευτικό, όμως, ιερατικό προσωπικό μισθοδοτείται -κατά τα ανωτέρω- από τον κρατικό προϋπολογισμό (το Δημόσιο) και εντάσσεται στον ετήσιο προϋπολογισμό του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

(Ν.536/1945 για τους εφημέριους και Ν.1041/1980 για τους αρχιερείς). Κατά συνέπεια οι κληρικοί, ως προσωπικό των Ν.Π.Δ.Δ. της Εκκλησίας της Ελλάδος, υπάγονται στην έννοια των εργαζομένων στο Δημόσιο κατά το άρθρο 18 παρ. 1 του Ν. 3448/2006.

Επίσης, κατά τον ισχύοντα Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος (ν. 590/1977, ΦΕΚ Α’ 146/31-5-1977), η Εκκλησία της Ελλάδος, οι 82 Ιερές Μητροπόλεις, οι Ιερές Μονές και οι Ενορίες, η Αποστολική Διακονία και το Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος, έχουν –κατά τα ανωτέρω- νομική μορφή Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (άρθρα 1 παρ. 4 ν. 590/1977 και 25 παρ. 1 του ν. 4301/2014).

Τα ανωτέρω γραφέντα σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνουν ότι τίθενται εν αμφιβόλω οι οργανικές θέσεις των καθ’ υπέρβαση του ορίου των 6000 ή, έστω, των 8000 εφημεριακών θέσεων. Στον Ν. 536/1945 δεν προβλέπεται ακυρότητα των καθ’ υπέρβαση του ανωτέρω ορίου διορισμών. Ουσιαστικά οι Μητροπολίτες από το 1945 και εξής διορίζουν εφημερίους λαμβάνοντας υπ’ όψιν τους μόνο τα πληθυσμιακά κριτήρια συστάσεως οργανικών κενών του άρθρου 51 Α.Ν. 2200/1940, τα οποία επαναλήφθηκαν στο άρθρο 39 Κανον. 2/1969 και στο άρθρο 3 Κανον. 230/2012. Σύμφωνα με το άρθρο 3 § 5 Ν.Δ. 3859/1958, μόνο οι κατά παράβαση αυτών των πληθυσμιακών κριτηρίων διορισμοί είναι άκυροι.

Ο Α.Ν. 536/1945 δεν είχε ως σκοπό να αναλάβει το Δημόσιο τη μισθοδοσία του κλήρου. Ίσως αυτός είναι και ο λόγος που δεν συμπεριλήφθηκε τίποτε σχετικό στη σύμβαση του 1952. Σκοπός της Πολιτείας το 1945 ήταν να αποτελέσει τον θεματοφύλακα που θα εγγυόταν την καταβολή της μισθοδοσίας, η οποία ήταν ανταποδοτική. Το Κράτος επέβαλε την εισφορά των πιστών και την ενοριακή εισφορά (25% επί των ακαθαρίστων εσόδων όλων των ναών από το 1945 που αυξήθηκε σε 35% για ναούς με ακαθάριστα έσοδα άνω των 20000 δρχ από το 1968) και εγγυόταν ότι θα συμπλήρωνε το ποσό που θα απαιτούνταν για την καταβολή της μισθοδοσίας. Η εισφορά των πιστών καταργήθηκε με το άρθρο 26 § 2 Ν.Δ. 4242/1962 και η ενοριακή με το άρθρο 15 Ν. 3220/2004.

Προ του Ν. 4024/2011 (ενιαίο μισθολόγιο) προβλεπόταν επέκταση των διατάξεων καταβολής μισθοδοσίας των δημοσίων υπαλλήλων και επί κληρικών με κοινή υπουργική απόφαση (βλ. ενδεικτικώς Κ.Υ.Α.2/73045/0022/2.1.2004 Υπουργών Εσωτερικών Παιδείας και Οικονομικών). Εξάλλου αν και οι εφημέριοι συμπεριλήφθηκαν στο πεδίο εφαρμογής του Ενιαίου Μισθολογίου το 2011, εξακολούθησαν να μισθοδοτούνται από τον Ειδικό Λογαριασμό του Ν. 536/1945, ο οποίος καταργήθηκε μόλις στις 30.4.2013 και η μισθοδοσία του κλήρου περιήλθε έκτοτε στην Ενιαία Αρχή Πληρωμών.

Κατά το διάστημα αυτό οι εφημέριοι μισθοδοτούνταν σύμφωνα με τα ισχύοντα για τους δημοσίους υπαλλήλους, αλλά από ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Παιδείας.

Με νόμο το νόμο 4111/2013 (Α΄ 18) οι κληρικοί και οι εκκλησιαστικοί υπάλληλοι υπήχθησαν στον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων ενώ καταργήθηκε ο εκτός προϋπολογισμού ειδικός λογαριασμός.

Η αιτία που προήλθε η φημολογία περί δήθεν διορισμού 4000 Κληρικών οφείλεται στο ότι δεν έχει επικαιροποιηθεί από το 1945 ο αριθμός οργανικών θέσεων τις οποίες μισθοδοτεί και ασφαλίζει το κράτος.

Η υπόσχεση του κου Πρωθυπουργού προεκλογικά, αλλά και της κας Υπουργού Παιδείας άμα τη αναλήψει των καθηκόντων της, ήταν η τακτοποίηση του θέματος αυτού, δηλαδή η επικαιροποίηση των θέσεων των Κληρικών.

Επειδή παρατηρούμε τις τελευταίες ημέρες έναν ανοίκειο πόλεμο εναντίων των κληρικών λόγω της παραπληροφόρησης και της διαστρεβλώσεως του δικαίου αιτήματός των διαμηνύουμε προς κάθε κατεύθυνση πως δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να εργαλειοποιήσει ένα δίκαιο αίτημα μας προς ίδιον όφελος.

Έχουμε αποδείξει ότι από την αρχή της οικονομικής κρίσης στην Πατρίδα μας αναπληρώνουμε το υστέρημα της κοινωνικής πρόνοιας του κράτους σε όλους τους τομείς. Αυτό που ζητάμε είναι σεβασμό και τακτοποίηση του αυτονόητου αιτήματος μας.